

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב אוריאל לביא – אב"ד, הרב מרדכי מזרחי בר אור, הרב מאיר פרימן

התובעת: רייזל טויסיג ת"ז

נגד
הנתבע: חיים טויסיג ת"ז

הנדון: גירושין, מזונות, צו הגבלה

החלטה

ביום ז' טבת תשע"ט (15/12/2018) ניתנה החלטה שבה בית הדין קבע שמאחר שהבעל עזב את הארץ ומסרב לשוב לעמוד לדיון בתביעת האשה לגירושין ומעגן את אשתו שלא כדיון, יש לכפות עליו את הגירושין. בהתאם לסעיף ה' ממסקנות ההחלטה, הצדדים הוזמנו לדיון נוסף, אך במועד הקבוע לדיון התובעת הופיעה עם בא כוחה, והנתבע לא הופיע וכן לא הופיע בא כח מטעמו, למרות שקודם לכן בא כוחו טו"ר זיו ברקוביץ הגיש בקשות ביחס לדיון שנועד לצדדים.

בדיון שהתקיים התובעת בקשה לנקוט ביחס לנתבע את האמצעים קבועים בסעיף (2)(א)(1) לחוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) התשנ"ה-1995 למנוע מהבעל דרכון ישראלי וקבלת שירותים קונסולריים, וכן הגדלת דמי מזונות לאשה.

יצוין כי במקום להתייבב לדיון הנתבע שלח לבית הדין הודעה מפורטת שבה טען שאינו מכיר בסמכות בית הדין בהיותו הולך בדרכו של הגה"ק רבי יואל טייטלבוים זצ"ל.

לאחר שמיעת בקשות האשה והעיון בהודעתו הכתובה של הבעל, בית הדין מחליט:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

א. הדיון לבירור תביעת הגירושין והטענות לגופן אינו יכול להתקיים באמצעות חילופי הודעות בכתב, אלא באמצעות התייצבות אישית של שני הצדדים במעמד שבו מתקיים "שמע בין אחיכם".

הדבר נכון ומיושם הן ביחס לבעל, ובית הדין לא יתייחס לכל טענה שיעלה באמצעות מכתב לבית הדין, וזו אינה דרך חילופית להתייצבות לדיון, והן ביחס לאשה שכל שהדבר נוגע לבירור הטענות לגופן, בית הדין נמנע מלשמע את טענות האשה בהיעדרו של הבעל. למרות זאת, כפיית הגירושין נקבעה על יסוד עובדה ברורה שאין עליה חולק והיא שהבעל עזב את מקום המגורים הקבוע של הצדדים כאן בארץ ועבר לארה"ב ומעגן את אשתו ומסרב להתייצב לדיון במקום שבו עליהם לקיים את הדיון ביניהם. אין מקום שהבעל יאחז בשיפולי גלימתו של הגה"ק רבי יואל טייטלבוים זצ"ל כאמתלא שקרית להמשיך בהתנהגותו האכזרית שממשיך לעגן את אשתו, לאחר שלוש שנות עיגון.

יצוין כי בדיון מיום כ' טבת תשע"ז (18/01/2017) שהתקיים במעמד התובע וב"כ הבעל, הבעל לא העלה טענה ביחס לסמכות בית הדין, טענות מהסוג שעלו כעת, ועל כן הטענות שעלו כעת ביחס לסמכות דיון להידחות, וזאת מלבד שעפ"י ההלכה מקום הדיון בין הצדדים הוא כאן בבית הדין בירושלים, כמבואר בהחלטה מיום ז' טבת תשע"ט (15/12/2018).

על כן בהמשך להחלטה זו בית הדין קובע לנקוט כנגד הבעל אמצעים לאכיפת הגט עליו, וכדלהלן.

ב. בית הדין חוזר ופונה בזאת לרבנים ולראשי הקהל במקום מגוריו של הבעל, שיעשו את הנדרש כדי להביא את הבעל לתת גט לאשתו, וככל שיעמוד בסירובו חייבים להרחיקו מהקהילה ולאסור עליו להיכנס לבית הכנסת ולכל מוסד אחר של הקהילה, ולהימנע ממשא ומתן עמו ולנהוג עמו בכל הרחקות דר"ת כמבואר ברמ"א אה"ע סי' קנד סעיף כא, ובכל אמצעי כפייה המתאימים עפ"י חוק.

ג. בית הדין באמצעות הנהלת בתי הדין יפרסם את פרטי הבעל ותמונתו בתפוצה רחבה גם באינטרנט לרבות באזור מגוריו, ויבקש מהציבור סיוע ללחוץ על הבעל בכל דרך חוקית כדי שיתן גט ללא כל עיכוב.

ד. הבעל חייב לשלם לאשתו סך 4000 שקל לחודש למזונותיה, תוקף החלטה זו החל מיום כ"ד טבת תשע"ט (1.1.2019) וזאת מלבד חובתו למזונות הילדים, וכדין מזונות מעוכבת מחמתו הנקבעים על יסוד שיטת מהרי"ט בתשובה ח"א סי' קיג, וז"ל מהרי"ט:

"ומזונות נמי נראה דיש לה כל זמן שאינו מוציאה בגט, שהרי גדולה מזו אמרו בפ"ק דמציעא, כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת בעלה חייב במזונותיה אע"פ שנתן לה כתובתה, כל זמן שהיא מעוכבת מלינשא מחמתו".

מקובל לפרש את דברי מהרי"ט, שבדבריו אלו קבע את הדין לחייב מזונות כשהבעל מחויב על ידי ביה"ד לגרש, עיין פד"ר ח"א עמ' 74 וח"ד עמ' 161. ועיי"ש בפד"ר ח"א הנזכר שכתבו:

"אמנם נראה דחייב זה שחידש המהרי"ט לחייבו במזונות משום דהיא אגידא גביה ומעוכבת להנשא על ידו, אינו נובע מתנאי הכתובה שהבעל מתחייב בהו ע"י קשר הנישואין, אלא זהו חיוב חדש מתקנת חז"ל שהוא מחויב במזונותיה כל זמן שהיא מעוכבת להנשא על ידו, וכמו במגורשת ואינה מגורשת, דמדין תנאי כתובה אי אפשר להוציא ממנו כלום, ועיין רש"י כתובות צ"ז ע"ב שגם במגורשת ואינה מגורשת כשהיא ארוסה חייב במזונות. וא"כ ה"ה בנמצא בו מום והיא לא ידעה אעפ"י שיש ספק בעצם הקידושין לדעת הבי"ש, מ"מ הוא חייב במזונותיה כל זמן שלא גירשה משום שהיא מעוכבת להנשא על ידו".

ה. מאחר שהבעל אינו מתייצב לדיון כמתחייב והוא בגדר "אינו ציית דינא", בית הדין מתיר לאשה לתבוע את המזונות, הן מזונות האשה והן מזונות הילדים, בערכאות בארה"ב, וזאת בהתאם להלכה הפסוקה בשו"ע חו"מ סי' כו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הדרך לאכיפת פסק דין במדינה אחרת הינה באמצעות הגשת בקשה לאכיפת פסק חוץ, וכדלהלן: על המבקשת או ב"כ להגיע ללשכה לסייע משפטי הסמוכה למקום מגוריה ולהגיש בקשה בכתב על גבי טופס בקשה רשמי.

פרטים לעניין זה מצויים באתר האינטרנט של משרד המשפטים. קישור מצוי להלן:
<https://www.justice.gov.il/Units/SiuaMishpaty/OurScopes/Pages/CollectingAlimony.aspx>

1. בהתאם לסעיף (2)(א)(1) לחוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) התשנ"ה-1995 נשללת זכותו של הנתבע להחזיק בדרכון ישראל או תעודת מעבר לפי חוק הדרכונים תשי"ב-1952 או להאריך את תוקפם ולקבל שירותים קונסולריים בנציגות ישראלית בחו"ל, למעט לצורך חזרה לארץ.

2. מאחר ולטענת האשה הבעל מסית את הילדים כנגדה באמצעות שיחות טלפון, עד להשלמת בירור הטענה, בית הדין מורה לבעל להימנע משיחות טלפון אלו, ומוטל על הגורמים שבקשר עם הילדים, להימנע מלסייע לבעל בכל הקשור ביצירת קשר טלפוני עם הילדים.

ניתן ביום א' בשבט התשע"ט (07/01/2019).

הרב מאיר פרימן

הרב מרדכי מזרחי בר אור

הרב אוריאל לביא – אב"ד

העתק מתאים למקור

משה ביטון, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב מאיר פרימן בתאריך 11:24 07/01/2019